

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 23. Alia Papæ contra Fridericum epistola.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

§. XXIII.

Sæcul. XIII.
A. C. 1239.*Alia Papæ contra Fridericum
epistola.*

Cum vero vidisset Friderici epistolam apud. Rain. 1239. n. 22. Matth. Par. p. 455. to. XI. Conc. Ascen. P. 340. ad universos Principes circummissam, edidit aliquam ad omnes pariter Principes, & cunctos ad Præsules scriptam, quæ fufissima est, atque sic inchoatur: *Ascendit e mari bestia plena nominibus blasphemice*; sequitur reliqua hujus bestię descriptio ex Apocalypsi desumpta. Hęc bestia est Fridericus secundum Papam Gregorium, qui suis in litteris omnia, quæ is Princeps contra ipsum scripserat, evertere conatur tanquam mendacia & calumnias. Repetit, quidquid ab initio Pontificatus sui accidisse meminit. Refert, Fridericum an. 1227. iter in Terram sanctam recusasse per speciem morbi, quem semper pro figmento habet; & oblique illum de morte Provincialis Thuringiæ Comitis accusat, memorans, veneno hunc ab illo necatum dici. Tum de Friderici in Syriam itinere, ac ignominioso cum Sultano foedere loquitur. Ad exprobrationem, quod per Legatos suos impedierit, ne Fridericus Regnum Hierosolymitanum reciperet, nihil reponit aliud, quam hominem prudentem id credere haud posse.

Dein-

Sæcul. XIII.
A.C. 1239.

Deinde narrat, Raynaldum Friderici opibus & clientibus beneficiis suffultum, secundum ejus litteras auro ob-signatas in Italia Ecclesiæ terras invasisse. Opum fontem exsiccaturos Ecclesiæ servos bellum in Siciliam intulisse, ac hujus incolas Apostolicæ Sedi tunc parendo jusjurandum Friderico juratum non violasse, utpote per proscriptionem contra hunc latam illius religione solutos. Ad bellum Lombardicum veniens, *Eventus docuit, ait, Fridericum hanc regionem fuisse sui juris facturum clementia potius quam severitate adhibita populis oberrata sua jam trepidantibus, ac perperam egisse, quod in suum commodum eos inter se committens, eorundem dissidia foveret.*

Conc. p. 346.

Postquam Papa iteravit, quæ in epistola priore dixerat de curis, quibus Ecclesia Romana Fridericum a puero complexa erat, de ingrato hujus erga illam animo, ac de oppressis Ecclesiis Siculis: transit ad innocentiam Episcopi Prænestini sui in Lombardia Legati, dicitque, huic Præfuli non posse vitio verti, quod Placentiæ cognatos inter se discordes in gratiam reduxerit, nihil se contra Imperii jura facere asseverans. *Ad Gregorium Montelongium quod attinet, detulimus ei, pergit Papa, legationem Lombardicam, bellum præventuri, cum malam Friderici fidem cerneremus, per Archiepiscopum Pa-*
normi-

normitanum, cæterosque Legatos suos no- Sæcul. XIII.
 bis omne satisfactionis genus offerentis, si- A. C. 1239.
 mulque per viam facti Sardiniam, & ad
 Ecclesiam pertinentes Diceceses Massensem
 Lunensemque occupantis.

Ad illud, quod a Friderico sacra Se- p. 347.
 de indignus censeretur, Fatemur, inquit,
 nos & meritis & viribus tanto muneri
 esse impares: fungimur tamen illo, quan-
 tum possumus, & quando necessitas petit,
 ex plenitudine potestatis nostræ hominibus
 præclaris legum gratiam facimus. At Fri-
 dericus, qui in ipsas functiones ac spiri-
 tualem potestatem Episcoporum involare
 vellet, Ecclesiæ firmitatem labefacere sæpe
 tentavit, castella & suos inter nostrosque
 cognatos connubia nobis offerens. Repul-
 sam ferens ut toti aulæ nostræ cognitum
 est, vilissima utitur arte in nos transferen-
 di, quod ipse fecit. Hoc pertinet ad pro-
 positionem conjugii Papæ neptem inter
 ac Imperatoris filium naturalem. Ad-
 dit Papa: Deus permisit, ut Fridericus i-
 psemet in litteris suis intimos obcæcati a-
 nimi sensus detegat, audacter negans a no-
 bis tanquam Christi Vicario se proscribi
 potuisse. Ergo asserit, Ecclesiam non habe-
 re potestatem ligandi & solvendi, a Do-
 mino nostro S. Petro ejusque successoribus
 datam: hæresis hæc est capitalis, e qua
 concludi potest, eum cæteros fidei articu-
 los non magis credere. Sed, ut vidistis
 Hist. Eccles. Tom. XX.   Y   modo,

Sæcul. XIII
A. C. 1229

modo, *Fridericus in epistola sua expresse dicit, se Gregorii sententiam negligere, non per contemptum authoritatis Pontificiæ, sed propter nos tanquam hominem ea indignum: atque ut demonstret, se iudicium Ecclesiæ non abnuere, convocationem concilii postulat.*

Papa subjungit: *Indicia, quid ille credat, certiora habemus. Dixit, toti orbi tres imposuisse deceptores, Christum, Moysen, ac Mahometem, postponens Christum cruci affixum cæteris duobus in gloria mortuis. Adhæc effutiit, tantum insanos credere, Deum mundi creatorem nasci ex Virgine potuisse; hominem non posse concipi nisi per conjunctionem duorum sexuum; nihil credendum, quod ratio naturalis probare nequeat. In tempore ac loco idoneis testimoniis planum fieri poterit, eum his omnibus blasphemias, pluribusque aliis modis per dicta & facta sua Christianam fidem impugnasse. Finit epistolam, Episcopos eam pervulgare jubendo. Data est 1. Jul. an. 1229 & impleta convitiis, ut Cæsarea.*

ap. Rain.
n. 26.

Matth. Par.
p. 408.

Quod ad blasphemiam de tribus deceptoribus spectat, *Matthæus Paris eam refert, sed tanquam calumniam in Fridericum ab inimicis suis instructam, quæ tamen ejus famam obscuraverit. Perhibebant etiam, addit, eum abominandas & incredibiles blasphemias de Eucharistia protulisse.*

tulisse, ac religioni Mahometanae quam Christianae majorem habuisse fidem: denique manavit in vulgus rumor, eum pridem cum Saracenis foederatum fuisse, atque his magis favere quam Christianis. Talium sermonum authores peccent, nec ne, Deus scit. Ita Matthæus Paris. Coævus vitæ Gregorii IX. scriptor de hoc Friderici errore sic loquitur: *Hunc ei offudit commercium cum Græcis & Arabibus, qui ex syderum cognitione ei monarchiam universalem pollicendo tantam inspirarunt amentiam, ut sub specie hominis se Deum esse credens ferociter diceret, per tres deceptores humanum genus ludificatum fuisse.* Adjungebat, quartam fallaciam a simplicibus toleratam, nempe authoritatem Papæ sibi destruendam esse.

Sæcul. XIII.

A. C. 1239.

ap. Rain.

1239. n. 28.

§. XXIV.

Friderici Responsum.

Imperator lectis his litteris non omisit respondere; sed ad Cardinales misit epistolam, in qua primum statuit allegoriam de duobus luminaribus magnis, Sacerdotium & Imperium significaturus: unde patet, hoc principium ab utraque parte fuisse tunc agnitum. Dein Papæ pro convitiis convitia rependit, pariter figuras e sacris litteris depromptas adhibens. *Hic est, ait, grandis ille draco, qui*

Petr. de Vin.

l. ep. 31.

Y 2

depra-